

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

จากภาวะเศรษฐกิจที่ซบเซาในปี 2540-2542 ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และการก่อสร้างได้รับผลกระทบจากผลของภาวะเศรษฐกิจค่อนข้างมาก แต่หลังจากที่เศรษฐกิจเริ่มฟื้นตัว การขยายตัวของเศรษฐกิจในต่างจังหวัดก็มีความมากขึ้น ซึ่งรายได้ที่หล่อเลี้ยงระบบเศรษฐกิจส่วนหนึ่งเป็นรายได้จากภาคการเกษตร ทำให้การฟื้นตัวของระบบเศรษฐกิจในต่างจังหวัดเป็นไปได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น สำหรับในเขตภาคเหนือพบว่าธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และการก่อสร้างได้มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นผลจากรายได้ที่เพิ่มขึ้นของประชากร ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542-2546 รายได้ของประชากรในเขตภาคเหนือเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 22 โดยเฉพาะอย่างยิ่งในธุรกิจการก่อสร้างที่มีอัตราการขยายสินเชื่อเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.7 จากปี พ.ศ. 2543-2546 (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2548)

จังหวัดเชียงราย เป็นอีกจังหวัดหนึ่งซึ่งเป็นเมืองหลักของภาคเหนือตอนบน ถือเป็นอันดับสองรองจากจังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดเชียงรายได้มีการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวและเขตติดต่อชายแดนทำให้ประชาชนมีรายได้ และมีอัตราการฟื้นตัวของเศรษฐกิจในอัตราที่น่าพอใจ อีกทั้งยังมีทรัพยากรธรรมชาติที่ทรงคุณค่าจำนวนมาก สิ่งเหล่านี้ทำให้ภาครัฐเข้ามาสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาจังหวัดเพื่อเป็นแหล่งของการท่องเที่ยวและเป็นแหล่งทางการค้า ซึ่งส่งผลดีกับธุรกิจที่เกี่ยวข้องรวมถึงธุรกิจการก่อสร้าง จังหวัดเชียงรายเป็นจังหวัดที่ยังมีการขยายตัวของสินเชื่อเพื่อธุรกิจการก่อสร้างค่อนข้างน้อย เป็นผลจากภาวะเศรษฐกิจที่ซบเซา ซึ่งเทียบกับแนวโน้มการขยายตัวของจังหวัดแล้ว จังหวัดเชียงรายยังสามารถรองรับการเพิ่มขึ้นของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์พร้อม ๆ กับการเพิ่มขึ้นของธุรกิจการก่อสร้างได้อีกจำนวนมาก

อิฐเป็นวัสดุก่อสร้างที่มนุษย์รู้จักนำมาใช้ในการก่อสร้างมานานับพันปีแล้ว เนื่องจากอิฐมีความคงทน แข็งแรง และราคาไม่แพง นอกจากนี้อิฐยังมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับโครงสร้างงานเป็นวัสดุก่อสร้างที่ใช้สำหรับการก่อกำแพงหรือผนังตึกที่ต้องความแข็งแรง ดังนั้นอิฐมอญจึงถูกใช้ในการก่อสร้างสถานที่ราชการ อาคารพาณิชย์ อาคารศูนย์การค้า โรงแรมและบ้านพักอาศัยทั่วไป และยังไม่มียุติภัณฑ์ใดทดแทนอิฐมอญได้อย่างสมบูรณ์

การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการประกอบธุรกิจผลิตอิฐมอญในจังหวัดเชียงราย จึงเป็นการศึกษาในประเด็นการผลิต การตลาด และผลตอบแทนทางการเงิน เพื่อประกอบการพิจารณาในการตัดสินใจลงทุนจึงเป็นเรื่องที่สำคัญสำหรับผู้ประกอบการ

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาถึงความเป็นไปได้ทางการเงินของธุรกิจอิฐมอญในจังหวัดเชียงราย
2. เพื่อศึกษาถึงจุดคุ้มทุนของธุรกิจผลิตอิฐมอญในจังหวัดเชียงราย

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

1. เพื่อทราบถึงศักยภาพ ปัญหาและอุปสรรคของธุรกิจอิฐมอญในจังหวัดเชียงราย
2. เพื่อสามารถนำผลการศึกษามาประกอบการพิจารณาตัดสินใจลงทุนในโครงการ

1.4 ขอบเขตการศึกษา

ในการศึกษานี้เป็นการศึกษาความเป็นไปได้ในการประกอบธุรกิจผลิตอิฐมอญในจังหวัดเชียงรายและเชียงใหม่เพื่อเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์ โดยจะมุ่งเน้นการศึกษาทางด้านการผลิต การตลาดและการวิเคราะห์ทางการเงินเพื่อคำนวณมูลค่าปัจจุบันสุทธิของผลตอบแทนของโครงการ (Net present value: NPV) อัตราผลตอบแทนภายในโครงการ (Internal rate of return: IRR) ระยะเวลาคืนทุน (Payback period: PB) อัตราส่วนของผลตอบแทนต่อต้นทุน (Benefit cost ratio: B/C ratio) และการวิเคราะห์ความไวต่อการเปลี่ยนแปลงของโครงการ (Sensitivity analysis) กำหนดระยะเวลาในการศึกษาไว้ 5 ปี คือตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 ถึง พ.ศ.2553

1.5 นิยามศัพท์

ต้นทุนคงที่ (Fixed cost) หมายถึงต้นทุนชนิดหนึ่ง ที่จำนวนรวมของต้นทุนจะไม่เปลี่ยนแปลงไปตามปริมาณการผลิตหรือจำนวนครั้งของการให้บริการ แต่ต้นทุนต่อหน่วยจะเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ลดลง เมื่อปริมาณการผลิตเพิ่มขึ้น เช่น ค่าเช่าที่ดินตั้งโรงงาน เงินเดือนพนักงาน ค่าเสื่อมราคา ค่าโฆษณา เป็นต้น

ต้นทุนผันแปร (Variable cost) หมายถึงต้นทุนชนิดหนึ่ง ที่จำนวนรวมของต้นทุนจะเปลี่ยนแปลงไปตามปริมาณการผลิตหรือจำนวนครั้งของการให้บริการ และการเปลี่ยนแปลงนั้นจะเป็นสัดส่วนโดยตรงกับปริมาณการผลิตหรือการให้บริการ แต่ต้นทุนต่อหน่วยจะคงที่ไม่ว่าปริมาณการผลิต

จะเปลี่ยนแปลงอย่างไร เช่น ค่าซื้อวัตถุดิบการผลิต ค่าวัสดุสิ้นเปลืองเพื่อการผลิต ค่าจ้างแรงงานการผลิต ค่าขนส่งสินค้าออก เป็นต้น

ต้นทุนทางตรง (Direct cost) หมายถึงต้นทุนที่มีลักษณะสัมพันธ์โดยตรงกับหน่วยคิดต้นทุน สามารถที่จะติดตามและกำหนดมูลค่าให้กับหน่วยคิดต้นทุนได้โดยง่าย เช่น ค่าแรงงาน ค่าวัตถุดิบ ค่าไม้พืนสำหรับเผา เป็นต้น

ต้นทุนทางอ้อม (Indirect cost) หมายถึงต้นทุนที่มีลักษณะเกี่ยวข้องกับหน่วยคิดต้นทุน แต่ไม่สามารถติดตามและกำหนดมูลค่าให้กับหน่วยคิดต้นทุนได้โดยง่าย จะต้องอาศัยวิธีการปันส่วนหรือจัดสรรต้นทุนให้กับหน่วยคิดต้นทุนนั้น เช่น ค่าเสื่อมราคาเครื่องจักรและอุปกรณ์การผลิต วัตถุดิบทางอ้อม ค่าวัสดุโรงงาน เป็นต้น